

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - e-mail: clfrat@comunioneliberazione.org

1982 m. Brolijos pripažinimas nuo šv. Sosto:
„Tai, kas atsitiko (...), tikrai yra didžiausia malonė per visą judėjimo istoriją“
(kun. Giussani)

2002 m., 20-osios Brolijos pripažinimo nuo šv. Sosto metinės:
„Laiškas, kurį man atsiuntė Šventasis Tėvas (...), yra lemiamas gestas mūsų istorijoje“
(kun. Giussani)

2022 m., popiežiaus Pranciškaus audiencija kun. Luigi Giussani gimimo šimtmečio proga

Milanas, 2022 m. spalio 20 d.

Mieli draugai,

tai, kas įvyko praėjusį šeštadienį audiencijoje su popiežiumi Pranciškumi, gerokai pranoko visus įmanomus lūkesčius. Iš tikrųjų buvome nusprendę, kad šis renginys sutaptų su judėjimo Metų pradžia, tačiau patyrėme tai, kas buvo nepalyginamai daugiau: tikra nauja pradžia.

Vienintelis jausmas vyrauja virš visko: dėkingumas. Dėkingumas Dievui už kun. Giussani dovaną ir jo charizmą, dėkingumas kun. Giussani, nes jis dar kartą pasirūpino, kad mūsų žmonės susiburtų prie Bažnyčios vadovų. Kaip įsivaizduoju ir daugelis iš jūsų, vis dar esu labai sužadintas, kai pamačiau, ką sugebėjo sukurti kun. Giussani pasėta sėkla: didžiulį žmonijos srautą, kupiną meilės ir dėkingumo už gautą malonę. Todėl taip pat esu dėkingas jums visiems už tai, kad savo buvimu Šv. Petro aikštėje buvote šios malonės ženklų pasauliui.

Ir galiausiai, negalime neišreikšti savo padėkos popiežiui Pranciškui. Pirmiausia už meilius ir gilius žodžius, kuriuos jis skyrė kun. Giussani, „už visa tai, ką jis sugebėjo pasėti ir visur skleisti Bažnyčios labui“. Mūsų širdys prisipildė nuostabos ir džiaugsmo iš Šventojo Tėvo išgirdus, kad Bažnyčia „dėkingai prisimena jo esatį [...] šventųjų bendrystėje“, iš kur jis užtaria visus saviškius, ir pripažįsta jo „pedagoginį ir teologinį genialumą“, laikydama jį tikru apaštalu ir „tėvu bei mokytoju“ kiekvienam, kurį sutiko. Tai aiškus Dievo tarno kun. Luigi Giussani ir jo mokymo vertės Bažnyčios gyvenimui ir istorijai pripažinimo ženklas. Kad būtume ištikimi gautai dovanai, kiekvienas iš mūsų privalo dar labiau suvokti, kad ji mums buvo suteikta visų pirma tarnauti Bažnyčios misijai pasaulyje.

Antra, esame nuoširdžiai dėkingi Popiežiui už tai, kad jis parodė mums ne tik tikslą, kurio turime siekti, bet ir kelią, kuriuo reikia eiti. Todėl ateinančiomis savaitėmis visi – asmeniškai ir savo bendruomenėse – būsime įsipareigoję dėmesingai ir rimtai dirbti su Šventojo Tėvo kalba.

Kad neprarastume nepaprasto įvykio, kuriame dalyvavome, poveikio, bendrystėje su tais, kurie su manimi dalijasi patikėta atsakomybe, norėčiau iš karto patikslinti keletą esminių dalykų.

Krizė verčia augti – Popiežius kelis kartus tai paminėjo, pabrėždamas, jog pastaraisiais mėnesiais tai iškėlė Bažnyčios vadovybė, ypač Pasauliečių, šeimos ir gyvybės dikasterija. Taigi tai yra „krizės metas“. Tačiau tai yra galimybė augti, bręsti mūsų tikėjimui. Popiežius kalbėjo apie „rimtas problemas“, „susiskaldymą“, „buvimo skurdumą“: pirmas būdas rimtai žiūrėti į jo tėvišką korekciją yra pripažinti tiesą, suprasti šių žodžių prasmę ir svorį. Popiežius Pranciškus, kaip minėjau aukščiau, taip pat nurodė žingsnius, kurių reikia imtis: mums tai turi būti „atsinaujinimo laikas“, kai turime savęs paklausti, kaip ugdome save gyventi kultūros, artimo meilės ir misijos lygmenyse, „laikas“, kai kritiškai vertinama tai, kas apribojo vaisingą charizmos potencialą, tai yra misionieriško atsinaujinimo ir atgavavimo laikas.

Vienybė sekant – džiugu išgirsti Šventojo Tėvo žodžius, patvirtinančius pastaraisiais mėnesiais nueitą kelionę, darbą nuo Brolijos rekolekcijų iki Tarptautinės atsakingųjų asamblėjos: „Vienybė nėra vienodumas. Nebijokite skirtingų požiūrių ir diskusijų judėjimo kelyje“. Bet kaip užtikrinama vienybė? Tai įvyksta sekimo dėka, tai yra „vienybės tuo ir su tais, kurie vadovauja judėjimui, vienybės su Ganytojais, vienybės dėmesingai sekant Dikasterijos nurodymus“, „ir vienybės su Popiežiumi“ dėka.

Nuolankumas visada iš naujo atrandant charizmą – popiežius Pranciškus sakė, kad „ne charizma turi keistis“: „tai būdai, kaip ja gyvenama, gali tapti kliūtimi ar net išduoti tą tikslą, kuriam charizma buvo įkvėpta“. Todėl mūsų prašoma „atpažinti ir taisyti klaidinančius būdus“, „pasitelkus nuolankumą ir išmintingą Bažnyčios vadovavimą“. Kun. Giussani suteikta charizma turi „potencialą“, kurį „dar reikia atrasti“: todėl neturime manyti, kad mes jį jau visiškai įsisavinome ir supratome. Charizmą reikia vis atrasti iš naujo, pagilinti, atnaujinti pagal nuolatinės reformos logiką.

Charizma ir autoritetas – „Kun. Giussani mokė gerbti ir sūniškai mylėti Bažnyčią ir, išlaikydamas didelę pusiausvyrą, visuomet mokėjo išlaikyti kartu charizmą ir autoritetą, kurie vienas kitą papildo ir yra abu reikalingi“. Tai galioja ir judėjime: „kai kurie turi užduotį būti autoritetu ir vadovauti, kad tarnautų visiems kitiems ir nurodytų teisingą kelią“, tačiau „šalia autoriteto tarnystės yra labai svarbu, kad visuose Brolijos nariuose išliktų gyva charizma“. Natūralu, kad tai taikoma judėjimų (kurie padeda „parodyti patrauklų ir naują krikščionybės pobūdį“) ir Bažnyčios autoriteto (kuris „turi išmintingai ir atsargiai nurodyti, koku keliu turi eiti judėjimai“) santykiams. Pabrėžęs santykį tarp autoriteto ir charizmos, popiežius Pranciškus taip pat nurodė užduotį ir metodą, kurio akivaizdus liudytojas buvo kun. Giussani – kaip sakė tuometinis kardinolas Ratzingeris per jo laidotuves: „Visi esame pašaukti tam: būti tarpininkais kitiems susitikus Kristų, kad paskui jie eitų savo keliu, nepririšant jų prie mūsų“. Tai padeda mums įveikti bet kokią asmeniškumo pagundą.

Tai tik kelios idėjos pradžiai darbų, kuriuos atliksime kartu. Popiežiaus kalba mums turi istorinę reikšmę: prašo tikro *atsivertimo*, kad vis naujai atrastume charizmos malonę, su nuolankiu dėkingumu mėgaudamiesi išskirtiniu esančiojo Kristaus draugijos grožiu. Tik taip mūsų širdys gali degti „šventu pranašišku nerimu“ dėl taikos, dėl Dievo buvimo vargšuose ir apleistuose, dėl Kristaus skelbimo kiekvienoje pasaulio tautoje ir kultūroje, kam mus ragino Popiežius. Todėl renkimes naujam misionieriškam sezonui!

Po neeilinio šeštadienio įvykio mūsų užduotis tapo aiškesnė: ateinančių kelerių metų edukaciniu pasiūlymu bus siekiama žengti žingsnius Šventojo Tėvo nurodytu keliu. Kuo labiau norėsime jų laikytis, tuo labiau mūsų draugija, ištikima gautai charizmai, bus gyva šviesos, vienybės ir vilties vieta Bažnyčiai ir visai žmonijai, ir galės daugiau atliepti – net su visais mūsų, varganų žmonių, ribotumais – į lūkesčius, kuriuos mums tėviškai veržliai išreiškė popiežius Pranciškus: iš jūsų „Bažnyčia ir aš tikiuosi daugiau, daug daugiau“. Tvirtai įaugę į ištakų uolą, mes trokštame susidurti su dabarties iššūkiais.

Draugystėje,

Davide Properi

